

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. marts 2009
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-776/16-0007
Dok.: BBO41090

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 12 vedrørende forslag til lov om ændring af adoptionsloven og forskellige andre love (Adoption uden samtykke, stedbarnsadoption af registreret partners barn fra fødslen m.v.) (L 105), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. marts 2009.

Brian Mikkelsen

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 12 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af adoptionsloven og forskellige andre love (Adoption uden samtykke, stedbarnsadoption af registreret partners barn fra fødslen m.v.) (L 105):

”Hvad er grunden til, at man ikke har fastholdt hidtidig praksis med, at positiv kontakt mellem barn og forældre i et anbringelsesforløb "bryder tidsgrænsen"? For spørgeren er det vanskeligt at se, hvordan en anbringelse på 3 år eller mere skal kunne undgå at føre til tvangsadoption, når forældrene end ikke ved at kontakte deres barn kan "bryde tidsgrænsen".

Svar:

Den foreslåede adgang til adoption uden samtykke af børn, der har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år, skal ses som en mulighed for, at de børn, der er afskåret fra at kunne vokse op hos deres biologiske forældre, alligevel vil kunne få et stabilt familieforhold. Ifølge lovforslagets § 9, stk. 4, vil det også i disse tilfælde være en betingelse, at forældrene skønnes varigt ude af stand til at varetage omsorgen for barnet.

Forslaget bygger på hensynet til barnet. I forhold til den situation, hvor et barn har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år, og det dokumenteres, at forældrene varigt vil være uden forældreevne, har Justitsministeriet fundet det bedst stemmende med hensynet til barnets tarv, at en adoption uden samtykke vil kunne gennemføres i stedet for at fortsætte det hidtidige anbringelsesforhold.

Muligheden for at gennemføre en adoption uden samtykke i disse situationer efter forslagets § 9, stk. 4, bygger således på, at det kan dokumenteres, at de biologiske forældre ikke kan forventes at få barnet hjem.

Den omstændighed, at der har været opretholdt kontakt mellem barnet og de biologiske forældre under anbringelsen, ”bryder ikke tidsgrænsen”, men indgår i vurderingen af relationen mellem barnet og forældrene.

I situationer, hvor de biologiske forældre og barnet har bevaret en kontakt under anbringelsen, som har spillet en positiv rolle for barnet, og som må antages også at ville gøre det fremover, vil det efter omstændighederne være muligt efter lovforslagets § 3 at fastsætte samvær eller anden form for kontakt mellem barnet og forældrene, hvis det anses at være bedst for barnet.

Det fremgår i den forbindelse af pkt. 3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at det forhold, at der kan skabes åbenhed i adoptionen, ikke må indgå som et moment i afvejningen af, om en adoption er til barnets bedste. Muligheden for åbenhed må således ikke få den virkning, at man generelt anser muligheden for at gennemføre adoptioner uden samtykke som mindre indgribende.

For at understrege, at muligheden for åbenhed i adoptionen ikke må indgå som et moment i afvejningen af, om adoption er til barnets bedste, fremgår det af lovforslagets bemærkninger, at der ikke bør udstedes bevillinger med vilkår om, at adoptionen er åben. Spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en åben eller lukket adoption, således som dette forstås i adoptionsretlig sammenhæng, bør også for adoptioner uden samtykke afhænge af, om der er en forudgående kontakt mellem barnet og de oprindelige forældre, hvilket oftere er tilfældet ved familieadoptioner end ved fremmedadoptioner.

Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 9 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget.